

MOTYWOWANIE DO NAUKI

CZYM DZIECKO ŻYJE, TEGO SIĘ NAUCZY

„Jeżeli dziecko żyje w atmosferze krytyki, uczy się potępiać.
Jeżeli dziecko doświadcza wrogości, uczy się walczyć.
Jeżeli dziecko musi znosić kpiny, uczy się nieśmiałości.
Jeżeli dziecko jest zawstydzone, uczy się poczucia winy.
Jeżeli dziecko żyje w atmosferze tolerancji, uczy się być cierpliwym.
Jeżeli dziecko żyje w atmosferze zachęty, uczy się ufności.
Jeżeli dziecko jest akceptowane i chwalone, uczy się doceniać innych.
Jeżeli dziecko żyje w atmosferze uczciwości, uczy się sprawiedliwości.
Jeżeli dziecko żyje w poczuciu bezpieczeństwa, uczy się ufności.
Jeżeli dziecko żyje w atmosferze aprobaty, uczy się lubić siebie.
Jeżeli dziecko żyje w atmosferze akceptacji i przyjaźni, uczy się tego, jak znaleźć miłość w świecie.”

(Autor nieznany, Los Angeles 1991 r.)

Motywacja – to termin stosowany do opisu wszelkich mechanizmów odpowiedzialnych za uruchomienie, ukierunkowanie, podtrzymanie i zakończenie zachowania. Motywacja jest uświadomionym lub nieuświadomionym bodźcem do działania w określonym kierunku. Są to wszystkie popędy i dążenia biologiczne, psychiczne i społeczne, które popychają jednostkę – silniej lub słabiej – do działania.

Pożądane zachowania rodziców, które wpływają na motywację i stosunek do nauki:

- Służenie przykładem, jeżeli rodzice czytają książki i czasopisma, często dyskutują na różne tematy, wówczas ich dzieci będą bardziej skłonne poszerzać swoją wiedzę, gdyż będzie im się to wydawało naturalne
- Ważne jest dostrzeganie sukcesów, stosowanie pochwał – każda zmiana na lepsze utrwali się szybciej, jeśli zostanie dostrzeżona i doceniona
- Stawianie racjonalnych wymagań – aspiracje rodziców wobec dzieci powinny być adekwatne do posiadanych predyspozycji i uzdolnień (zbyt wysokie wygórowane wymagania powodują szybkie zniechęcenie; zbyt łatwe – utwierdzają w przekonaniu, że wszystko już umiemy i nuda odciąga nas od dalszego pogłębiania wiedzy)
- Właściwa organizacja czasu, pilnowanie, by dziecko miało czas na odpoczynek
- Sprawdzanie ilości czasu poświęconego na rzeczywistą naukę poprzez Internet
- Pomoc w nauce – należy zachęcać dzieci do samodzielnego rozwiązywania problemów, ale pomagać, gdy sobie nie radzi (tłumaczyć, wskazywać

źródła wiadomości, przepytwać dziecko z materiału) – wspierać, ale nie wyręczać

- Starać się panować nad złością, gniewem, frustracją
- Zapewnienie w miarę możliwości dobrych warunków do nauki dziecku
- Ważne, aby interesować się postępami dziecka, np. poprzez kontakt z wychowawcą, nauczycielem przedmiotu
- Zachęcanie dziecka do samodzielnego myślenia, podejmowania decyzji, rozwiązywania problemów
- Należy doceniać dziecko za jego wysiłek, starania, a nie tylko za wyniki i osiągnięcia
- Uczenie systematyczności i odpowiedzialności za własne zachowania
- Mądra motywacja

Istotne jest dostosowanie rodzicielskiego wsparcia, motywacji do indywidualnych potrzeb dziecka.